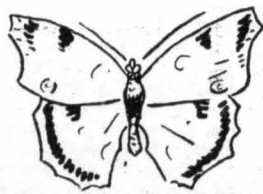
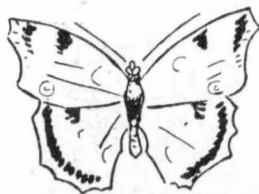

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΓΗΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΩΡΝ

Ο ΜΠΑΛΩΜΑΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΚΥΛΛΑ

«Ο Γιάννης, ο μαστρο-Γιάννης, είχε κι' αυτός όνειρα μιά φορά κι' έναν καιρό. Όταν, παιδί ακόμα, δούλευε στην όδω Σταδίου, στο «Υποδυματοποιείον ή Κοιμήτης», έλεγε πως μιά μέρα θ' άνοιξη δικό του παπουτσιδικο στην πλατεία του Συντάγματος κι' από τ' ό πρωί ως τ' ό βράδυ θά στοματιάνε μπροστά στην πόρτα του τ' αυτοκίνητα για να προβάουν τ' α κομμάτια τα ποδαράκια τους, που θά φάνταζαν στην άραχνοφάντη μεταξοτή κιάτσα, κυράδες μυρωμένες που θά τρεμούλιαζαν στά χειμωνιάτικα δειλινά μέσα στις γούνες τους. Θά σταματάγε εκεί στο μαγαζί του, γιατί θά θέλουν να ποδέσουν τ' άέρια εκείνα ποδαράκια στά μαλακά τ' ά δέρματα ή στά κοιλόχρωμα μεταξωτά, για να συρθούνε μαλακά, λές και θά μπουνε μέσα σέ φτερούγες, στά γυαλιστερά παρκέτα της σάλας του χορού.

Μιά μέρα τ' άφεντικό κάλεσε τ' ό Γιάννη να πάρη μέτρα σέ μιά κυρία που είχε έρθει στό μαγαζί να παραγγείλη παπούτσια, γιατί ό υπάλληλος που ήταν γι' αυτή τή δουλειά, είχε άρρωστήσει.

Κι' ό Γιάννης γονάτισε μπροστά της κι' όταν ή κυρία άκούμησε τ' ό ποδαράκι της στό γονάτιό του, για να τής πάρη μέτρα, τ' ό χέρι του έτρεψε άπ' τή συγκίνηση κι' ή καρδιά του σπασταρούσε. Κι' ό δέμος, μέσ' στή σύγχυσι του αυτή πέρασαν σάν άστρατη μερικές σκέψεις άπ' τ' ό κεφάλι του : «Πόσες σάν κι' αυτή και καλύτερες θά-χωνται μεθαύριο στό μαγαζί του ! Γιατί μιά άπ' αυτές να μη γίνη και δική του ; Άφου θά είνε ό καλύτερος παπουτσιής της 'Αθήνας, ό παπουτσιής τής άριστοκρατίας, με τρία σπίατα τριπάτα σέ τρεις διάφορες γειτονιές και με πίστωση άπεριόριστη στην Τράπεζα.»

Και τ' ό βράδυ πήγε στην ταβέρνα με τήν παρέα του. Αυτός κερνούσε, γιατί σήμερα είχε μερφάια. Και σάν ήρθε στό κέφι, άρχισε να λέη, κρατώντας γεμάτο τ' ό ποτήρι :

— «Α, ρέ παιδιά, μεγάλος ό Θεός ! Μάστορας πρώτης ! Σου φτιάνει κάτι πλάσματα αϊθήρια και κάτι ποδαράκια κοντυλένια ! Μά δεν είνε μικρός κι' έκεινος που συμπληρώνει τ' ό έργο του Θεού και δίνει σ' αυτά του Θεού τ' ά δημιουργήματα κάποιο δικό του άέρα, τ' ό γούστο του, τ' ό κέφι του, τήν ψυχή του. Κι' αυτός είν' ένας μικρός θεός κι' ό, τι να πής γι' αυτόν, πό άξίζει ! Στην ύγεια λοιπόν του Θεού και τών φροάιων του πλασιμάτων !...»

Κανέννας βέβαια άπ' τήν παρέα του δεν τόν καταλάβαινε τί ήθελε να πη και θαρρούσαν πως δέ μιλάει αυτός, μά τ' ό κρασί.

***

Και περνούσαν τ' ά χρόνια με τ' ά όνειρα και με τ' ό κρασί. Έκει που δούλευε τήν ή μέρα έπλαθε όνειρα κι' έπειδή δεν μπορούσε να τ' ά πραγματοποιήση, τ' ό βράδυ πήγαινε στην ταβέρνα και μέσα στους άπαιούς τ' ό κρασιού τ' ά έβλεπε σάν ζωντανά, θαρρούσε πως περνούσαν σάν σκιές από μπροστά του και δεν είχε παρά ν' άπλώση τ' ό χέρι και να τ' ά πιάση.

Και ήρθε στή γειτονιά του και κάθισε μιά δασκάλα, μιά κακογούτσουνη φτιασιδιαμένη, μά που είχε κοντυλένιο ποδαράκια και μερικά χρηματάκια στην Τράπεζα. Του ελε να τής φτιάση ένα ζευγάρι παπούτσια. Έτσι πιάσανε γνωριμία. Φανόταν πως τ' ό κορίτσι τόν νοστιμεύονταν. Αυτός δεν ελδε μούτρο, ελδε ποδάρι κι' άφου τ' ό πόδι της ήταν καλό και τ' ά παραδάκια που είχε στην Τράπεζα άρετά για ν' άνοιξη στην άρχη ένα δικό του μαγαζάκι εκεί στή γειτονιά, άρχισε να τ' ό σκέπτεται. Τι βγαίνει πως τ' ό μαγαζάκι θά είνε στην άρχη μικρό και στή γειτονιά ; Θ' ά γρήγη να τ' ό μάθουν ή καλές κυράδες και να έρθουν και στή γειτονιά να τόν βρούν ; Δέ θά περάση χρόνος που δέ θά προφτάνη τ' ό πα-

ραγγελίες. Τ' ά κέρδη του θά είνε τόσο πολλά, που δεν θά τ' ό κοστίση τίποτε να δώση κι' άέρα σέ κάποιο άλλο μαγαζάτορα στην όδω Σταδίου να φύγη, για να έγκαταστήη αυτός εκεί τ' ά άριστοκρατικό του παπουτσιδικο. Κι' έτσι ή δασκάλα με τ' ά γυαλιά και τ' ό κοντυλένιο ποδαράκι δεν άργησε να γίνη γυναίκα του και σέ τρεις βδομάδες είχε άνοιξει και στή γειτονιά του ένα μικρό παπουτσιδικο με τόν τίτλο : «Υποδυματοποιείον τ' ά άριστοκρατικόν».

— Άλόφω παίζεται νέον έργον. Δεν πρέπει να λείψωμεν από τήν πρώτη.

— Μά γυναίκα, άσε πρώτα να στρώσω τή δουλειά μου, να φέρονμε τή μιά άρχη με τήν άλλη και για τ' ό θέατρο έχουμε καιρό.

— Άλλά αν δεν μ' ά βλέπει ό κόσμος εις τ' ό πρώτες τών θεάτρων, πως θά μ' ά γνωρίση διά ν' άποκτήσωμεν πελατεία ; Η παρουσία μ' ά εις τ' άς κοσμικές συγκεντρώσεις είνε μ' ά ανέξοδος διαφήμιση.

— Πώς, ανέξοδος ; Κι' αν ήταν μόνο τ' ά ειοιτήρια ! Η πρώτες τελειώνουν άργά και καθώς καθόμαστε μακριά, θά χάσωμε τ' ό τραμ και θέλωμε ταξί. Πάμε άλλο βράδυ.

— Αν δεν πάω εις τήν πρώτην, τότε αν μην πάω ποτέ πλέον ! Θέλω να διαβάσω τ' άς κριτικές εις τ' άς έφημερίδες να ιδω αν ή γνώμη μου διά τ' ό έργον συμπέπει με τήν γνώμη του Φώτου Πολίτη.

— Ποιός είν' αυτός ;

— Αν δεν τόν γνωρίζεις, δεν πταίω εγώ. Έγώ είμαι μιά διανοούμενη γυναίκα και τ' ό πνεύμα μου έχει άνάγκη τροφής.

— Δόξα σοι ό Θεός, κάθε μέρα σου κουβαλάω άπ' τήν άγορά τ' ό πιο έκλεκτό πράμα.

— Ομιλώ διά πνευματικήν τροφήν και όχι διά τόν χυδαίον στόμαχον !

— Μά δλ' αυτά θέλουν παράδες.

— Πιστεύω πως σου έδωσα άρετά, διά να έχω τ' ό δικαίωμα να έχω τ' ά απαιτήσεις μου. Δεν ζητώ παράλογα πράγματα. Ζητώ, ως διανοούμενη, να πλουτίσω τ' ό πνεύμα μου.

Όταν ή κουβέντα έπαινε αυτ' όν τόνο, τ' ό μιλούσε δηλαδή έκείνη για τ' ά λεφτά της, αυτός, καθώς ήταν περήφανος, δεν έβγαζε

πια μιλά, μά κτυπώνανε για να τή συνοδεύση στό θέατρο.

Μ' αν ήταν μονάχα αυτό ! Άλλη μέρα τ' ό ζητούσε χρήματα για να πληρώση τ' ό λογαριασμό τής ράφτρας ή τής καπελλούς της.

— Μά γυναίκα, αυτά μποροΰσε να τ' ά φτιάνης και μονάχη σου. Σου ελε, τώρα χρειάζεται λίγη οικονομία ώσπου να βάλω μπρός τή δουλειά !

— Μόνη μου ! Άλλ' εγώ έσπούδασα εις τ' ό Άρσάκειον. Δεν κατέγινα εις τήν ραπτικήν !

— Τέλος πάντων, μποροΰσε να φρονάξεις ένα κορίτσι στό σπίτι με τήν ή μέρα.

— Διά να παρουσιάζωμαι εις τ' ά κέντρα και τ' άς κοσμικές συγκεντρώσεις άκομπος και άπερποίητη. Κι' όταν έρωτήσουν ποιά είνε αυτή ή κυρία, ή φέροσα μ' ά κομψόν υπόδημα, αλλά άφρόλοκαλον τήν λοιπήν ένδυμασίαν ; Και αν λάθουν τήν απάντησιν, ότι είνε ή σζυγος τ' ό διευθυντού και ιδιοκτήτου του τ' ό υποδυματοποιείου, τ' ό όποιον φιλοδοξεί να λέγεται και ν' άποκαλείται τ' ά άριστοκρατικόν ; Σου υπόσχομαι, ούδέμια κυρία, σεβομένη ειατήν, θά δέση τόν πόδα της εις τ' ό κατόφλιον του καταστήματός σου !

***

Και τ' ά χόηματα σωνόντουσαν και ή πελατεία δεν

«Η Φλόξ πήγαινε κοντά του για να τή φιλέψη...»

ΕΥΘΥΜΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΙ Θ' ΑΚΟΥΣΩΜΕ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΓΝΑ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΜΑΣ

Ό ρ α δ η τ ώ : «Πώς με μαγεύει...» όποιος με βουτά
 Έ ν ν η ά : «Μαμά, θέλω άντρώπη» για λεφτά.
 Δ έ κ α : «Ζέ μά κοιμάτε με τόν... έραστή
 Δ ώ δ ε κ α : Μουσική όμοια... «Μή ρωτάς γιατί».

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Ό ρ η τ ώ : «Καλέ, πατόνε» και τί πιάσεις; —Φύλα
 Έ ν ν η ά : «Συνέδριο χορεύει» με ποτιρία.
 Έ ν ν η ά και μ ι σ ή : —«Μαρή... Μαρή»
 Δ έ κ α : —«Πάνε τ' ά δνερά μου! Βάλτου ρί...».

ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ό ρ η τ ώ : «Κι' άν μετανοήσουμε» με τόν Τσαλδάρη
 και νόσοιμ' έρημιά κακή ψυχρή»;
 Έ ν ν η ά : «Η Σημμορία τών Μπουμπούλ» σωρό κουβάρι
 Δ ώ δ ε κ α : «Μπάραν κλέφτες στό μαντρί».

ΣΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Έ ν ν η ά : «Γλυκιά μου Ρεζεντά μου» Τσαλδαράκη
 «Δέν ήρθα χτές νά σ' άνταμώσω».
 Δ έ κ α : «Άλλα μου λέν οι φίλοι σου—Καλογεράκι
 Κι' Άλλα μου λέν τ' ά χείλη σου ως τόσο».

ΣΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΜΑΣ

Μ ι ά : «Τό Γελεζάκι»
 μ' άδειες τσέπες πόρα-πέρα.
 Δ υ ό : 'Ορχήστρα τού στομάχι...
 Τ ρ ε ί ς : ...και τήν κακή μας μέρα.
 ΛΑΙΛΟΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ Τ' ΑΣΤΕΙΑ

Με τ' ά μτια και τ' ά θεία, μήν κάνεις
 ποτέ άστεία, 'Α γ γ λ ι κ ή
 Κάνε άστείο σέ γαιδοφύ, για νά φάς
 κλωτσιά στή μούρη.
 'Ι ρ λ α ν δ ι κ ή
 Μήν άστειεύεσαι με τ' ά θάνατο, με τ' ά διάβολο και με τ' ά Θεό.
 'Α ρ α β ι κ ή

έρχότανε. Θέλεις πώς δέν τόν είχε άκόμα μάθει, θέλεις πώς ήταν
 δύσκολες χρονές, θέλεις πού ή γυναίκα δέν άφινε τ' ά μυαλό του ή
 συχο και είχε άρκετά άμείλησει τή δουλειά του, από μέρα σέ μέρα
 ήταν χειρότερα. Μονάχα στήν ταβέρνα ξανάβρισκε τόν έαυτό
 του και έσχωοίσε λιγάκι τ' ά βόσανά του και τίς γκρινιές τής γυναι-
 κας του. Δέν άργησε να τού κάνον έξωσι άτ' τ' ά μάγαζι και κατά-
 σχεσι σ' ά πρόματα. Τώρα σ' ά έμα μι' ά πόρτα είχε μόνο ένα
 μπάγκο και κατάντησε νά κάνη τόν μπαλοματ'ή. Μόλις σουροοίτωνε,
 χονότανε μέσα στήν ταβέρνα. Τι νά π' άν νά κάνη σ' ά σπ'ί του ;
 Τώρα, άτ' τή δυστυχία, ή γυναίκα του είχε καταντήσει τρισχειρό-
 τερη.

Τώρα μάλιστα δέν έκανε και κανένα παρέα ή ίσως δέν τόν ζύγω-
 ναν π' άν οι παλτοί του φίλοι, γιατί είχε καταντήσει σ' άν τρελλός από
 τ' ά βόσανα και τ' ά ποτό. 'Αποτραβιόταν σέ μι' ά γωνία μονάχος του
 και παράγγελλε ένα κασταράκι για καλή άρχή. 'Επανε χωρίς με-
 ζέ. Μονάχα με τ' ά δεύτερο κασταράκι παράγγελλε νά τού φέρουν
 μι' ά δραχμής άποφάγια και κόκκαλα. Τι τ' ά ήθελε ; Αυτό τ' ά είχε
 μριστεί ή σούβλα τού μαγαζιού, ή Φλόξ, και πήγαινε κοντά του για
 νά τή φλέψη.

"Άμα πολυαγοούσε, έρχόταν ή γυναίκα του για νά τόν πάρη σ' ά
 σπ'ί. Αυτός δέν ήθελε, και τότε άρχιζε έκείνη τις φωνές. Τήν είχαν
 μάθει π' άν στήν ταβέρνα και δέν έκανε στις παρές έντόπωσι.

— Ουτ' άνέ, άνάξιε, πού κατεσπατάλησες τ' ά λε-
 ρά χρομάτι μου εις τήν κρασιάλην ! 'Ελα, διότι θά
 σου κλείσω τήν θύραν τής οικίας και θά κοιμηθής
 εις τόν δρόμον !

Αυτός δέ χωρίς νά νοιώθη τί τού έλεγε, συνε-
 παμένος άτ' τ' ά κρασί, γύριζε στή σούβλα τή Φλόξ,
 πού τού κοινοούσε τήν ούρα και γαύγιζε τή διασά-
 λα πού τόν έβόιζε και τής έλεγε, σέρονοντας μεθε-
 σμένα τήν κουβέντα του :

— Τή μ' άνα μου π' άς πώς δέν τήν γνώρισα, τήν
 έχασα μικρός. 'Αδερφή ποτέ δέν είχα. Μιά γυναίκα
 λοχτάρησα κι' έγώ και πήρα ένα διανοούμενο διά-
 βολο ! 'Εσ' είσαι ή μόνη γυναίκα πού μ' άγάπησες
 σ' άν κόσμο σ' άντ'ό. 'Εσ' ναι, σούβλα μου ! γιατί θά
 ήταν βρισιά νά σέ π' ά κανεις κι' έσένα... γυναίκα !

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Με τήν έφαρμογή τού νέου 'Αστικού Κώδικος στήν Κίνα, κα-
 ταργείται ή πολυγαμία. Κατόπιν αούτ'ό, 4.000.000 γυναίκες θά μεί-
 νουν χωρίς συζύγους.

— 'Ο μακροβιώτερος σύγχρονος άνθρωπος τής 'Ανατολής, είνε ό
 σέχης Ρεφαί Ραμπε, ό όποιος κατοικεί σ' άν 'Ελ Κατούμ τής Αιγύ-
 πτου. Γεννήθηκε τ'ό 1774 και έπομένως είνε ήλικίας 158 χρόνων !

— Τ'ό εργοστάσιο σοκολάτας Σάλτφερ τού Μονάχου, κατασκευάσε
 ένα μικρό ηηδαιολογούμενο Ζέπτελιν, τ'ό όποιο θά πετά στις διάφο-
 ρες χώρες τής Εύρώπης για νά διαφημίσει τ' ά προϊόντα του.

— Μετεφέρθη τελευταία σ' άν Λονδίνο έξ Αυστραλίας ένας πολύ-
 τιμος λίθος, άσυγκρίτου όρατότητας. Πήρκεται για ένα μαύρο «ό-
 πάλιον», όμοιο τού όποίου δέν ύπάρχει σ' άν όλο τόν κόσμο.

— 'Η διαστάσεις του είνε 6 εκατοστών, 114 εκ. μήκος και 5 εκ.
 πλάτος. Τ'ό βάρος του άνέρχεται σέ 232 καράτια και ή σημερινή του
 άξια ύπολογίζεται 7.500.000 δραχμών.

— Τήν περασμένη βδομάδα τ'ό δικαστήριο τού Κασάου τής Μολ-
 δανίας κατέδικασε σέ θάνατο δεκαεπτά άτιμ' άγανους, μεταξ' άν τών ό-
 ποιων και δύο γυναίκες, επί... άνθρωποφαγία !

— Οι σύγχρονοι άντ'ό καννιβαλοί σέ διάστημα τριών μηνών εί-
 χαν κλέψει άτ' τίς γύρω περιοχές 52 μικρά παιδιά, τ' ά όποια και κα-
 τεβρόχησαν !

— 'Η ύπηρεσία τής τελωνοφυλακής τού 'Όλοο —τής πρωτεύου-
 σης τής Νορβηγίας— άποτελείται από 50 φύλακες και 150 έξησπα-
 μένους άστynomικούς σ' άλλους.

— 'Ο 'Αμερικανός καθηγητής Λήθιτ έ-
 δημοσίευσε π' άν ήμερών τ' ά πορίσματα μι' άς
 έρευνής του, πού έκαμε σέ διάφορες χώρες
 πού περιηγήθηκε, σχετικώς με τήν άξια
 τής γυναίκας.

— 'Οπως άναφέρει λοιπόν ό Λήθιτ,
 στήν Ουγγ' άνδρα ή γυναίκα άγοράζεται με
 τρεις ταύρους, σ' άν δέ Κουρδιστάν μ' ένα
 γουρούνι !

— Οι Κάρροι δίνον σ' άν πεθερό τους
 όκτώ αγελάδες και οι Τάταροι λίγο βού-
 τυρο μόνο. Οι Βενγ' άλλοι πουλούν τ' ά κο-
 ρίσια των για λίγα δ' άματα άγρίων ζώ-
 ων, οι δέ 'Εσκιμ' άοι για λίγο καπνό.

— 'Ενα τρομακτικό δυστύχημα συνέβη
 π' άν Βιγκένες τής Γαλλίας : 'Ενας ούανοζύ-
 στης με έπίτ' ά πατώματα από μπετόν άρμέ, ό όποιος έληποίαζε νά τε-
 λεώση, κατέρρευσε όλόκληρος, παρωσίρας ύπό τ' ά έρείπιά του 51
 έργάτες. 'Εξ αούτων 19 έφρονεύθησαν και 32 έτραυματίσθησαν.

— 'Η χαριτωμένη και βαθύπλουτη 'Αμερικανίδα βεντέττα τού
 κινηματογράφου Μάιρη 'Αστορ, ιδιοκτήτρια πολυτελεστάτης βίλλας
 σ' άν Χόλλυγουντ, άγόρασε π' άν μ' άνός έναν έξησπαμένο κροκόδειλο
 άντι 5.000 δολλαρίων.

— Τ'όν κροκόδειλο αυτό, ή εκκεντρική καλλιτέχνης τ'όν μεταφε-
 ρίζεται συχνά σ' άνους περιπάτους τής, καθ' άλλικεύοντας σ' άν ραχή
 του !

— Λόγω τών τελευταίων κατακλυσμιαίων βροχών πού έπεσαν σ' άν
 Βενετία, ή πλατεία τού 'Αγίου Μάρκου μετεβλήθη σέ λιμνοθάλασσα
 και επί ήμερες τή διέσχισαν οι διαβάτες, χρησιμοποιώντας γόνδολες.

— Τ'ό 'Ιχθυολογικό Μουσείο τής Γένοιας πλουτίστηκε τελευταία
 μ' ένα περιεργότατο ψάρι, τ'ό όποιο είνε σπανιότατο σ' άν 'Ατλαν-
 τικό 'Ωκεανό.

— Τ'ό ψάρι αυτό ζυγίζει 85 κιλά, είνε μήκους ένός μέτρου και
 δεκαπέντε εκατοστών, τ'ό δέ σ' άμα του έχει σχήμα δίσκου.

— Τ'ό μικρότερο γοναστήριο τού κόσμου, βρίσκεται πάνω σ' άν Καρ-
 πάθια, χτισμένο σέ ύψος 2.300 μέτρων και κατοικείται από τέσσερες
 μοναχούς, ήλικίας μεγαλειέτας τών 80 χρόνων, οι όποιοι δέν έχουν
 ιδέα τών προόδων τής ανθρωπότητος. Δέν γνωρίζουν ούτε τούς σι-
 δηροδρόμους, ούτε τόν ήλεκτρισμό.

— Τ'ό μεγαλειέτερο ρολόι τού κόσμου βρίσκεται σ' άν μέγαρο τού
 Δημ' άρχείου τής Φιλαδελφείας. Έναν τεράστιο ούρα-
 νοζύστι πού χ' άτισκε τελευταία.

— 'Η πλάκα τού ρολογιού αούτ'ό έχει διάμετρο
 δέκα μέτρων, τή δέ νύχτα ήλεκτροφορτίζεται.

— Είνε, τέλος, σ' άν μέτρο τ'ό ρολόι αυτό σέ ύψος
 85 μέτρων κι' έτσι φαίνεται από μεγάλης άποστά-
 σεως.

— 'Ο λεπτοδείκτης του έχει ύψος 4 μέτρων κι'
 ό ώροδείκτης του δ' άνω μ' άν μέτρον. 'Ο κ' άδων πού
 σημαίνει τις ώρες του ζυγίζει 25.000 κιλά.

— 'Ο καθηγητής τού Γεωφυσικού 'Ινστιτούτου τής
 Μόσχας 'Ιβάν Πετρόβσκι, έρευσε π' άν μ' άνός ένα
 ραδιομαγνητικό μηχάνημα μεγίστης σπουδαιότητος.

— Χάρις σ' άν μηχάνημα αούτ'ό, θά μπορούν ν' άνα-
 καλύπτονται μεταλλευτικά άποθέματα, ε' όισκόμενα
 σ' άν βάθη τής γης. Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

